

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 28.12.1984, sp. zn. 6 Tz 52/84, ECLI:CZ:NS:1984:6.TZ.52.1984.1

Číslo: 13/1986

Právní věta: Jde o dva samostatné skutky, byť stejně právně kvalifikované jako přečiny maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., o přečinech, jestliže obviněný uprchl z psychiatrické léčebny a tím mařil výkon ochranného léčení, které mu bylo uloženo rozsudkem soudu, a jestliže neplnil podmínky ochranného dohledu, který mu byl uložen jiným rozsudkem soudu. Následky i jednání, jimiž byly následky způsobeny, jsou v takovém případě různé, a nemůže proto jít o jeden skutek.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 28.12.1984

Spisová značka: 6 Tz 52/84

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Jednota skutku, Maření výkonu úředního rozhodnutí

Předpisy: 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. f 150/1969 Sb. § 7 písm. c

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

K stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, Nejvyšší soud ČSR zrušil usnesení krajského soudu v Brně ze dne 28. května 1984 sp. zn. 7 To 177/84 a tomuto soudu přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem městského soudu v Brně z 21. 12. 1983 sp. zn. 6 T 271/83 byl obviněný L. D. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., kterého se podle zjištění soudu dopustil tím, že v době od 21. 9. 1983 do 2. 10. 1983 v Brně neplnil podmínky ochranného dohledu uloženého mu rozsudkem městského soudu v Brně z 5. 1. 1976 sp. zn. 2 T 199/79. Za to a za další sbíhající se přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., jímž byl obviněný pravomocně uznán vinným trestním příkazem městského soudu v Brně z 31. 8. 1983 sp. zn. 6 T 219/83, byl odsouzen k souhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody na pět měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny. Výrok o trestu v trestním příkazu městského soudu v Brně sp. zn. 6 T 219/83 byl zrušen.

Obviněný podal proti uvedenému rozsudku městského soudu v Brně odvolání. Krajský soud v Brně

usnesením z 28. 5. 1984 sp. zn. 7 To 177/84 podle § 257 písm. b) tr. ř. napadený rozsudek zrušil a podle § 223 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. g) tr. ř. (správně § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř.) trestní stíhání obviněného zastavil. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že v době rozhodování soudu prvního stupně byl obviněný již pravomocně odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., a to trestním příkazem městského soudu v Brně sp. zn. 6 T 219/83, který byl obviněnému doručen až 4. 10. 1983. Uvedený přečin je přečinem trvajícím a zmíněným trestním příkazem proto mělo být rozhodnuto i o vyhýbání se plnění ochranného dohledu v době, za kterou je obviněný v posuzované věci stíhán (od 21. 9. do 2. 10. 1983). Projednání věci proto brání překážka *rei iudicatae*.

Proti tomuto rozhodnutí krajského soudu v Brně podal dne 28. 11. 1984, tedy ve lhůtě uvedené v § 272 tr. ř., generální prokurátor ČSR stížnost pro porušení zákona. Namítl, že v uvedených trestních věcech byl obviněný stíhán pro rozdílné jednání, a šlo tedy o dva samostatné skutky, byť shodně kvalifikované. To krajský soud přehlédl a svým rozhodnutím o zastavení trestního stíhání pro překážku *rei iudicatae* porušil zákon ve prospěch obviněného.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu uvedeném v ustanovení § 267 odst. 1 tr. ř. napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a shledal, že zákon byl ve vytýkaném směru porušen.

Závěr krajského soudu v Brně, že posuzované jednání obviněného je součástí skutku, pro který byl obviněný pravomocně odsouzen trestním příkazem městského soudu v Brně sp. zn. 6 T 219/83, není správný. Podle zjištění soudu prvního stupně ve věci 6 T 271/83 se obviněný dopustil přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb. tím, že od 21. 9. do 2. 10. 1983 neplnil podmínky ochranného dohledu.

Ze spisu městského soudu v Brně sp. zn. 6 T 219/83 pak vyplývá, že obviněný byl v této trestní věci trestním příkazem pravomocně uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. c) zák. č. 150/1969 Sb., jehož se dopustil tím, že 6. 7. 1983 uprchl z psychiatrické léčebny, v níž vykonával ústavní ochranné léčení uložené mu rozsudkem městského soudu v Brně sp. zn. 2 T 105/81, zpět do léčebny se vrátil až 12. 7. 1983 a podstatně tak ztížil výkon soudního rozhodnutí o ochranném léčení. Trestní příkaz byl obviněnému doručen s účinky vyhlášení odsuzujícího rozsudku (§ 314e odst. 4 tr. ř.) dne 4. 10. 1983.

Z uvedeného vyplývá, že v uvedených trestních věcech jde o různé následky způsobené různými jednáními, spáchanými navíc i v různých časových obdobích. Jde tedy o samostatné skutky, třebaže jejich právní kvalifikace je shodná.

Proto krajský soud v Brně rozhodnutím o zastavení trestního stíhání obviněného pro překážku *rei iudicatae* porušil zákon v ustanoveních § 257 písm. b), § 223 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř. ve prospěch obviněného.